

Secció I - Comunitat Autònoma Illes Balears

1.- Disposicions generals

PRESIDÈNCIA DE LES ILLES BALEARS

Num. 7874

Llei 4/2005 de 29 d'abril, sobre drogodependències i altres addiccions a les Illes Balears.

EL PRESIDENT DE LES ILLES BALEARS

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de les Illes Balears ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que s'estableix a l'article 27.2 de l'Estatut d'Autonomia, promulg la següent.

LLEI

SUMARI

Títol Preliminar. Disposicions generals.

Títol I. Mesures relatives a les drogodependències i altres addiccions.

Capítol I. De les mesures generals de prevenció.

Secció 1a De la prevenció en general.

Secció 2a Dels diferents àmbits d'actuació de les administracions públiques.

Capítol II. De les mesures especials de prevenció i control del consum del tabac.

Secció 1a Limitacions a la promoció i publicitat del tabac.

Secció 2a Limitacions a la venda i consum del tabac.

Capítol III. De les actuacions sobre el joc patològic.

Capítol IV. De les actuacions sobre altres drogues i altres addiccions.

Capítol V. De l'atenció a les persones amb addiccions.

Secció 1a Dels principis bàsics.

Secció 2a Centres, serveis i programes d'atenció públics.

Secció 3a Autorització i registre de centres i serveis d'atenció als drogodependents.

Secció 4a La incorporació social.

Secció 5a Nivells d'assistència.

Capítol VI. De la recerca i la formació.

Títol II. Organització i competències de les administracions públiques.

Capítol I. Competències de les administracions públiques.

Secció 1a De la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Secció 2a Competències dels ens territorials.

Capítol II. La coordinació.

Secció 1a El coordinador sobre drogues de les Illes Balears.

Secció 2a Altres òrgans de coordinació.

Capítol III. Instruments de planificació i participació.

Secció 1a El Pla d'actuacions sobre drogodependències de les Illes Balears.

Secció 2a Participació social.

Títol III. Règim sancionador.

Disposicions addicionals.

Disposició transitòria.

Disposició derogatòria.

Disposicions finals.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

L'article 43 de la CE estableix com a un dels principis rector de l'Estat el dret a la protecció de la salut, i correspon als poders públics l'organització i la tutela de la salut pública, tant des de l'òptica de la prevenció com de les prestacions i dels serveis necessaris per a aquesta. En aquest marc de reco-

neixement de drets socials, la drogodependència i les conductes addictives figuren com a un dels fenòmens socials i sanitaris més importants en aquest inici del segle XXI.

Aquesta problemàtica no s'ha de centrar exclusivament en allò que el fenomen de l'addicció representa per als poders públics en matèria de responsabilitat o de tutela únicament, sinó que ha de vetllar pel que significa per a l'individu, per la limitació que determina per a la seva llibertat, i en aquests casos es parla d'una patologia de la llibertat.

Es fa necessari des dels poders públics promoure normatives específiques que regulin i sancionin l'ús, l'abús o la dependència a les esmentades drogues, així com el desenvolupament de polítiques sanitàries, socials i laborals dirigides tant a la prevenció com a l'atenció d'aquestes.

Aquesta actuació s'ha de centrar en la rapidesa de les intervencions i en les anàlisis d'aquestes com un fenomen canviant, sotmès a l'aparició constant de noves drogues capaces d'integrar-se ràpidament dins dels grups socials més vulnerables, els joves principalment, i promogut i afavorit per l'associació d'aquestes a determinades activitats com l'oci, entre altres. Això no pot, no obstant, deixar d'entendre com a tals distintes substàncies socialment acceptades, que s'inclouen en aquesta llei com és el tabac i deixa l'alcohol —per les especials característiques— per a un desenvolupament normatiu independent.

II

Si bé és conegut des de l'antiguitat l'ús de substàncies per a la producció d'efectes psicofísics, els primers abordatges al tractament del problema i de l'enteniment del fenomen com a tal apareixen a Espanya en la dècada dels vuitanta.

Des de la creació del Pla nacional sobre drogues, l'any 1984, el Govern de les Illes Balears ha exercit la responsabilitat de la coordinació de les actuacions en matèria de drogodependències a través de la conselleria competent en matèria sanitària. Aquestes actuacions s'han integrat parcialment en els successius plans autonòmics d'actuacions sobre drogodependències que s'han anat desenvolupant des del 1993.

Fins ara, també s'han regulat, tant a l'àmbit estatal com autonòmic, distintes aspectes relacionats amb les drogodependències: Ordre del conseller de Sanitat, de 7 de gener del 1986, de regulació dels tractaments de deshabituació amb metadona; Decret 45/86, de 15 de maig, de creació de la Comissió territorial sobre drogues de les Illes Balears i Decret 23/91, de 7 de març, pel qual es regula la Comissió de la comunitat autònoma de les Illes Balears d'acreditació, avaluació i control de centres o serveis de tractament amb opiàcis.

També la Llei 9/1987, d'11 de febrer, d'acció social, defineix com a serveis socials específics els encaminats a proporcionar suport, prestacions tècniques i reinserció social, entre altres col·lectius, als toxicòmans. Per la seva part, el Decret 66/1999, de 4 de juny, pel qual s'aprova el Reglament regulador del sistema balear de serveis socials, defineix com a servei social tota activitat, de caràcter general o especialitzat, que es presta amb caràcter regular i permanent per part d'una entitat de serveis socials, dirigida a proporcionar els mitjans de prevenció, informació, orientació, atenció i ajuda, entre d'altres, a les persones, les famílies o els col·lectius que, per raó de dificultats de desenvolupament i d'integració en la societat, manca d'autonomia personal, problemes familiars o marginació social, necessiten de l'esforç col·lectiu i solidari.

Transcorreguts cinc anys des de l'aprovació pel Parlament de l'últim Pla autonòmic de drogues, atès que el problema de les drogodependències en els darrers anys s'ha transformat en un fet social molt ample i complex, on convergeixen sensibilitats i interessos molts diferents, que requereixen una resposta organitzada del còmput de la societat, així com la multisectorietat implicada en l'actuació sobre les drogues i les seves conseqüències, es fa necessària la promulgació d'una norma amb categoria de llei que assegurï la coordinació i la integració dels recursos que aporten les diferents administracions i la iniciativa social.

L'objectiu és establir i regular una actuació efectiva en el marc de les competències que l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears i la resta de normativa de caràcter estatal assignen a les nostres administracions.

L'article 43 de la Constitució Espanyola reconeix el dret a la protecció de la salut i estableix que és competència dels poders públics organitzar i tutelar la salut pública a través de mesures preventives i de les prestacions i serveis necessaris. També indica que els poders públics han de fomentar l'educació sanitària.

La Llei Orgànica 2/1983 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears (modificada per la Llei Orgànica 3/1999, de 8 de gener), en el títol II destaca com a competències exclusives, entre d'altres, les d'acció i benestar socials, desenvolupament comunitari i integració, i sanitat i higiene; casinos, jocs i apostes, amb exclusió de les apostes mútues esportives benèfiques; espectacles i activitats recreatives; publicitat, sense perjudici de les normes dictades per l'Estat per a sectors i mitjans específics; protecció i tutela de menors. En l'exercici d'aquestes competències, correspon a la comunitat autònoma la potestat legislativa, la potestat reglamentària i la funció executiva.

La Llei 8/2000, de 27 d'octubre, de consells insulars atorga als consells el govern, l'administració i la representació dels interessos corresponents als respectius àmbits territorials. De manera més específica, els assigna la funció de l'ordenament i la regulació que correspon a les àrees i als sectors de la seva competència, la cooperació amb els serveis municipals i la gestió de les

competències delegades i encomanades.

Per altra banda, l'article 25 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, estableix que els municipis han d'exercir, en els termes de la legislació de l'Estat i de les comunitats autònomes, competències sobre la protecció de la salut pública i la prestació dels serveis socials i de promoció i reinserció social.

En aquesta llei s'ha procurat recollir també les recomanacions, tècniques i jurídiques, dels organismes internacionals de les Nacions Unides, en concret de l'Organització Mundial de la Salut (OMS) i de la UNESCO, del Consell d'Europa i d'altres institucions de la Unió Europea, així com els manaments de la legislació bàsica estatal.

III

Aquesta llei neix amb l'esperit de convertir-se en una eina que faciliti la coordinació i estableixi les distintes funcions en matèria de prevenció i tractament entre els diferents òrgans de l'Administració, com entre aquests i les entitats privades o les iniciatives particulars.

Pretén, així, escometre de manera integral l'abordatge multidisciplinari de tots els aspectes relacionats amb l'ús, abús o dependència de drogues, i establir com a finalitat l'optimització dels recursos tant sanitaris com socials i laborals.

Només des de aquesta integració i des de l'estreta col·laboració entre els diferents sectors implicats, es pot planificar i dur a terme tant el disseny del catàleg dels recursos existents com el desenvolupament de les mesures específiques a prendre, quant a la prevenció, al tractament, a la rehabilitació i a la reinserció del drogodependent.

Aquest concepte d'integració pretén que el fenomen de la drogodependència s'entengui com una malaltia més dins el nostre marc social, abordable amb els mateixos mitjans materials i humans i amb la mateixa consideració i el mateix rigor científic i terapèutic que la resta de prestacions del nostre sistema sanitari públic. La individualització en el tractament ha de ser l'eix sobre el qual ha de basar-se l'actuació en matèria sanitària, ha d'articular aquesta activitat des del suport a la investigació biomèdica en la matèria, i ha de realitzar polítiques sanitàries en matèria de salut pública basades en la promoció de la salut, que incideixen tant en la conscienciació de la població en general, com de les persones afectades sobre els hàbits saludables de vida.

IV

La present llei s'articula en un títol preliminar i tres títols amb el contingut següent:

Títol preliminar. Disposicions generals. Aquest títol comprèn l'objecte i l'àmbit d'aplicació de la llei, les definicions relatives a les drogues i altres addiccions, els principis rectoris de les actuacions que es despleguin a la comunitat autònoma de les Illes Balears; els drets dels usuaris dels serveis i centres relacionats amb drogodependències i altres addiccions, així com la seva garantia; i la protecció dels menors que tenen relació amb persones que pateixen problemes de dependència.

Títol I. Mesures relatives a les drogodependències i altres addiccions. Aquest títol comprèn sis capítols.

El primer capítol regula les mesures de prevenció en general, considerant la prevenció com l'eix principal de les actuacions administratives i fixant uns objectius generals de les administracions públiques en aquesta matèria. Després regula els principis rectoris en els distintes àmbits d'actuació de les administracions públiques i assenyalava quines són les mesures a adoptar en cadascun d'aquests àmbits.

El segon capítol està dedicat a les mesures especials de prevenció i control del consum del tabac. Estableix limitacions a la promoció i publicitat d'aquesta droga, així com limitacions a la venda i al consum, i finalitza amb el reconeixement del dret de preferència dels no fumadors i la obligació de la conselleria competent en matèria de sanitat d'elaborar un pla d'actuacions contra el tabaquisme.

El tercer capítol està dedicat a un trastorn addictiu, el joc patològic. En aquesta matèria s'estableixen unes mesures de control, i es preveu la creació d'un registre de persones que tenen prohibit l'accés als locals de joc, per tal de prevenir els trastorns que se'n deriven.

El capítol quart preveu les actuacions relatives a altres drogues, com ara, estupefaents i psicòtrops, substàncies químiques i inhalants i coles. Es preveuen, concretament, mesures per evitar l'ús de substàncies en l'àmbit esportiu que augmentin de manera artificial la capacitat física dels esportistes i produeixin danys a la salut.

El capítol cinquè està dedicat a l'atenció de les persones amb addiccions. Estableix uns principis bàsics, regula els centres i serveis, públics o privats, d'atenció als drogodependents i a les persones que pateixen trastorns addictius, considera la incorporació social com a part indissoluble del procés d'atenció del drogodependent, i finalment preveu tres nivells d'assistència.

El capítol sisè regula la recerca i la formació en aquesta matèria, i finalitza amb la previsió de creació d'un observatori de drogues i altres addiccions.

Títol II. Organització i competències de les administracions públiques. El capítol primer regula les competències que assumeixen cadascuna de

les administracions públiques de les Illes Balears en aquesta matèria: comunitat autònoma, consells insulars i municipis.

El capítol segon preveu com a òrgans de coordinació, el coordinador sobre drogues de les Illes Balears, òrgan unipersonal, integrat en la conselleria competent en matèria de sanitat, la Comissió Institucional en matèria de drogues, creada també per l'esmentada conselleria, i finalment les comissions insulars de coordinació, òrgans col·legiats creats pels respectius consells insulars.

El capítol tercer regula els instruments de planificació i participació així com el moviment associatiu i la iniciativa social. El principal instrument de planificació és el Pla d'actuacions sobre drogodependències de les Illes Balears, vinculant per a totes les administracions públiques i incorporat a l'ordenament jurídic com a norma reglamentària.

Títol III. Règim sancionador. En aquest títol queda definida la infracció administrativa, es tipifiquen les infraccions, classificades en lleus, greus i molt greus, s'estableixen com a responsables tant les persones físiques com jurídiques, es preveuen les sancions, el règim de prescripció, les mesures cautelars i les competències per la imposició de sancions.

Finalment, cal indicar que la llei consta d'un total de 60 articles, quatre disposicions addicionals, una transitòria, una derogatòria i dos finals.

TÍTOL PRELIMINAR DISPOSICIONS GENERALS

Article 1

Objecte i àmbit d'aplicació de la llei

1. La present llei té per objecte:

a) L'ordenació i la regulació de totes les competències, activitats i funcions en matèria de drogodependències i altres addiccions de les administracions públiques de les Illes Balears, entitats privades i institucions per aconseguir la necessària cooperació i coordinació entre aquestes en l'atenció integral als ciutadans, mitjançant la prevenció de les conductes descrites en aquesta llei, i l'assistència i la incorporació social de les persones que pateixen problemes de drogodependència i altres addiccions.

b) La configuració dels instruments de planificació, coordinació i participació.

2. Queden excloses de l'objecte i de l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei les addiccions derivades de la ingestió de begudes alcohòliques, a les quals és d'aplicació la normativa específica de les Illes Balears.

3. L'àmbit d'aplicació de la present llei és el següent:

a) L'àmbit territorial de les Illes Balears.

b) Totes les persones que es trobin en el territori de les Illes Balears. Els no residents quan es trobin en el territori de les Illes Balears tenen dret a l'atenció en la manera i les condicions previstes a la legislació i als convenis nacionals i internacionals que siguin aplicables.

c) Les administracions públiques de les Illes Balears.

d) Qualsevol altra entitat o institució, pública o privada, quan així ho estableixi aquesta llei.

Article 2

Definicions

1. Es considera droga, als efectes d'aquesta llei, qualsevol substància natural o de síntesi, que, introduïda dins l'organisme, pugui modificar una o més funcions de la persona, la percepció de la realitat així com la seva capacitat volitiva, i sigui capaç de generar addicció o dependència i comporti efectes nocius per a la salut i el benestar individual i social.

2. En el marc d'aquesta llei es consideren activitats i instruments addictius els que poden generar alteracions de comportament i dependència psicològica. En qualsevol cas tenen aquesta consideració:

- a) Les màquines de joc o recreatives amb premi programat i d'atzar.
- b) Els jocs d'atzar i les apostes.
- c) Altres dispositius que poden generar dependència psicològica.

3. S'entén per:

a) Trastorn addictiu: Patró desadaptat de comportament provocat per la dependència psíquica, física o de les dues classes, a una substància o conducta determinada, i que repercuteix negativament en les àrees psicològica, física, familiar o social de la persona i del seu entorn.

b) Drogodependència: Trastorn addictiu, causat per l'acció recíproca

entre un organisme viu i una droga, que es caracteritza per modificacions en el comportament i per altres reaccions que comprenen sempre un impuls irreprimible per consumir droga en manera continuada o periòdica a fi d'experimentar-ne els efectes psíquics o físics i, de vegades, per evitar el malestar produït per la seva privació. Els fenòmens de tolerància poden estar o no presents. Un individu pot ser dependent de més d'una droga. No s'entén per consum de drogues l'ús terapèutic adequat i beneficiós de les substàncies amb prescripció i supervisió mèdica.

c) **Prevenició:** És el conjunt d'actuacions dirigides a eliminar o modificar els factors de risc associats al consum de drogues o a altres conductes addictives, amb la finalitat d'evitar que aquestes es produeixin, se'n retardi l'inici, o bé que no es converteixin en un problema per a la persona o el seu entorn social.

d) **Atenció:** Són totes aquelles mesures dirigides a donar cobertura sanitària, psicològica i social a les persones afectades per drogodependències i altres trastorns addictius, com a conseqüència de l'ús o abús de les substàncies, les activitats o els instruments descrits en els apartats anteriors, i que recull:

Assistència: Part del procés d'atenció orientada a la desintoxicació i al tractament de les malalties i trastorns físics i psicològics causats pel consum o que hi estan associats, que inclou tots els tractaments que permetin una millora de les condicions de vida dels pacients. En l'assistència s'inclouen els processos de desintoxicació, deshabitació, reducció de riscos, la reducció de danys i els programes lliures de droga.

Desintoxicació: Procés terapèutic que té com a objectiu la interrupció de la intoxicació produïda per una substància psicoactiva exògena a l'organisme.

Deshabitació: Conjunt de tècniques terapèutiques encaminades a l'aprenentatge d'estratègies que permeten enfrontar-se als factors de riscos associats al trastorn addictiu, amb l'objectiu final d'eliminar-ne la dependència.

Programes lliures de drogues: Conjunt d'intervencions flexibles i àmplies per a drogodependents i les seves famílies, l'objectiu final de les quals és l'abandonament total de les drogues d'una manera progressiva per facilitar la seva reinserció en la societat. Aquests programes no utilitzen drogues substitutives en el marc de les seves intervencions.

Reducció de riscos: Estratègies d'intervenció orientades a modificar les conductes susceptibles d'augmentar els efectes especialment greus per a la salut associats a l'ús de drogues o productes addictius.

Reducció de danys: Estratègies d'intervenció dirigides a disminuir els efectes especialment negatius que poden produir algunes formes d'ús de drogues, o les patologies associades.

Rehabilitació: És la fase de l'atenció que s'orienta a la recuperació o a l'aprenentatge d'estratègies i comportaments que permetin o facilitin la incorporació social.

Incorporació social: Procés d'inserció o reinserció de la persona que pateix una drogodependència o una altra addicció, en el medi familiar, social, educatiu i laboral amb unes condicions que li permetin dur una vida autònoma i responsable en igualtat de condicions que la resta de ciutadans.

4. Dins l'àmbit d'aquesta llei es consideren drogues institucionalitzades o socialment acceptades les que es poden adquirir i consumir legalment.

Article 3 **Principis rectors**

Les actuacions que en matèria de drogodependències i altres addiccions es despleguen a la comunitat autònoma de les Illes Balears, han de seguir els principis rectors següents:

a) **Universalitat:** totes les persones tenen el dret de rebre les prestacions del sistema i d'utilitzar els serveis necessaris per fer front a la seva addicció.

b) **Equitat:** totes les persones han de poder accedir als serveis en igualtat de condicions.

c) **Accessibilitat:** tots els usuaris han de disposar de serveis adequats en tot el territori de les Illes Balears, amb independència del lloc de residència.

d) **Participació:** garantia, foment i suport de la participació comunitària en la formulació de les polítiques d'atenció a les drogodependències i en l'aplicació de les mesures de prevenció, assistència i incorporació dels drogodependents.

e) **Qualitat:** els serveis han de satisfer les necessitats i les demandes amb uns nivells equiparables als establerts a les recomanacions dels organismes nacionals i internacionals, i han de tenir en compte l'opinió dels professionals del sector i les expectatives dels ciutadans, dels familiars i dels usuaris.

f) **Globalitat:** consideració dels aspectes sanitaris, psicològics, socials i educatius, amb un abordatge individual, de grups socials i comunitaris, des d'una perspectiva integral i interdisciplinària.

g) **Transversalitat:** coordinació i cooperació intersectorial i interinstitucional.

h) **Normalització i integració:** utilització de les xarxes i dels recursos d'atenció normalitzats amb atenció a l'entorn familiar i social.

i) **Responsabilitat pública i coordinació institucional d'actuacions:** basada en els principis de planificació, desconcentració, descentralització i autonomia en la gestió dels programes i serveis, així com la participació activa de les entitats i dels usuaris afectats en el disseny de les polítiques d'actuació.

j) **Promoció activa d'hàbits de vida saludables i una cultura de la salut.**

k) **La consideració, a tots els efectes, de les drogodependències i altres addiccions com a malalties comunes amb repercussions en les esferes biològica, psicològica i social de la persona, així com a l'entorn familiar o de convivència de les persones.**

l) **La consideració de les polítiques i actuacions preventives en matèria de drogodependències i altres addiccions de manera prioritària a l'hora de dissenyar els programes d'actuació definits en els plans d'actuació de drogodependències.**

m) **Avaluació contínua dels resultats dels programes i de les actuacions en matèria de drogodependència i altres addiccions.**

n) **Així mateix, s'ha de potenciar la coordinació dels programes i de les actuacions en matèria de drogodependència i altres addiccions amb plans sectorials, i de manera especial amb els de la sida, de salut mental i sociosanitari.**

Article 4 **Dels drets**

Els usuaris dels serveis i centres públics i privats relacionats amb les drogodependències o altres addiccions tenen els drets següents:

a) A la informació sobre els serveis a què poden accedir en cada moment, requisits i exigències que planteja el seu tractament.

b) A la confidencialitat.

c) A rebre un tractament adequat des d'un centre autoritzat.

d) A la voluntarietat per iniciar i acabar un tractament.

e) A la informació completa i comprensible sobre el procés de tractament que segueix, així com a rebre informe per escrit sobre la seva situació i el tractament que ha seguit o està fent.

f) A la igualtat d'accés als dispositius assistencials.

g) Al respecte de la seva personalitat, dignitat i intimitat, sense que se'ls pugui discriminar per cap causa.

Article 5 **Contingut dels drets**

1. El Govern de les Illes Balears pot establir reglamentàriament el contingut i l'abast dels drets reconeguts a l'article anterior.

2. Els centres d'atenció als drogodependents i a persones amb altres addiccions han de disposar d'informació accessible sobre els drets dels pacients i de fulls de reclamacions i suggeriments, a més de mitjans per informar el públic i per atendre les seves reclamacions.

Article 6 **Protecció dels menors**

1. Les administracions públiques han de vetllar per la protecció dels menors, i de manera específica, en els casos d'indefensió, maltractaments o violència produïts per la vinculació parental o tutorial del menor amb persones amb problemes de dependències, tant a substàncies com a altres tipus d'addiccions.

2. D'acord amb el que preveu l'apartat anterior, els centres i serveis que formen part de la Xarxa d'atenció a drogodependències tenen l'obligació de notificar als serveis de protecció de menors qualsevol situació d'indefensió, maltractaments o violència que els afecti i que puguin conèixer en el curs d'un

tractament. Ambdós serveis han de treballar conjuntament per resoldre aquestes situacions. En qualsevol cas, davant un possible conflicte d'interessos preval l'interès del menor.

3. Els establiments sanitaris i les administracions competents en matèria de protecció de menors han d'establir mecanismes de protecció reforçada de la informació relativa a aquells casos d'intoxicació per qualsevol tipus de drogues relacionada amb menors de 18 anys.

TÍTOL I

MESURES RELATIVES A LES DROGODEPENDÈNCIES I ALTRES ADDICCIONS

Capítol I

De les mesures generals de prevenció

Secció 1a

De la prevenció en general

Article 7

Mesures preventives des de l'Administració

La prevenció és l'eix central i prioritari de l'actuació de les administracions públiques de les Illes Balears en matèria de drogues i conductes addictives, en el marc de la promoció de la salut.

Article 8

Objectius generals

Dins el marc de les seves competències, les administracions públiques han de fomentar, desenvolupar, promoure, donar suport, coordinar, controlar i avaluar tota classe de programes i actuacions que tinguin per objectius:

a) Conèixer els problemes relacionats amb el consum de drogues i les conductes addictives.

b) Donar informació contrastada a la població general sobre les substàncies i les conductes que poden generar dependència, els seus efectes i les conseqüències derivades del seu ús o abús.

c) Intervenir sobre els factors de risc o de protecció, tant psicològics i conductuals, com familiars, socials i ambientals que incideixen en l'aparició del problema, i afavorir el desenvolupament d'actituds, hàbits i valors positius cap a la salut i la vida.

d) Evitar o, si pertoca, retardar l'edat d'inici del consum de drogues, així com l'adquisició de conductes addictives.

e) Disminuir la presència, la promoció i la venda de drogues així com els riscos i les conseqüències del consum de drogues i altres addiccions, amb especial atenció en aquells consums que tinguin repercussions més greus per a la salut i per al benestar social.

f) Educar per a la salut i augmentar les alternatives i les oportunitats per adoptar tipus de vida més saludables.

g) Modificar les actituds i els comportaments de la població en general respecte de les drogodependències i altres addiccions i generar una consciència social solidària i participativa.

h) Donar suport a les organitzacions socials per tal d'implicar-les també en aquest àmbit.

i) Promoure la formació de professionals sanitaris en aquesta matèria.

Secció 2a

Dels diferents àmbits d'actuació de les administracions públiques

Article 9

Principis rectors

1. Les actuacions desenvolupades en matèria de prevenció de les drogodependències i altres addiccions per les administracions públiques de les Illes Balears, en col·laboració amb les entitats privades i institucions, han d'estar emmarcades dins un àmbit general de promoció i educació per a la salut.

2. S'han d'afavorir aquelles actuacions encaminades a la protecció de la població enfront de les drogues i altres addiccions, mitjançant la promoció de pautes d'acció alternatives i la potenciació de la sensibilitat social sobre el fenomen de les drogodependències conjuntament amb el foment de la responsabili-

tat individual sobre la pròpia salut i la de la comunitat.

3. Els programes preventius s'han de dirigir preferentment a sectors concrets de la població i han de combinar el seu caràcter educatiu orientat a la modificació d'actituds i hàbits, amb la promoció de comportaments incompatibles amb el consum. Aquests programes han de ser sistemàtics en les seves actuacions, permanents en el temps i susceptibles de ser avaluats.

4. Les administracions públiques, cada una en l'àmbit de les seves competències, han de procurar un desenvolupament urbà equilibrat, basat en els criteris de solidaritat, igualtat i racionalitat, i contribuir així a l'eliminació de focus de marginació i a la regeneració del teixit urbà i social, com a factor de superació de les condicions que incideixen en l'aparició de les drogodependències i altres trastorns addictius.

5. Els criteris per a l'homologació i l'autorització dels programes de prevenció s'han de determinar per ordre dels titulars de les conselleries competents, segons l'àmbit d'actuació, a proposta del coordinador sobre drogues de les Illes Balears.

Article 10

Actuacions informatives

1. Les administracions públiques, en col·laboració amb els mitjans de comunicació social, han de promoure el desenvolupament de campanyes informatives sobre els efectes de les drogues i les altres addiccions, amb la finalitat de modificar actituds i hàbits negatius i afavorir l'adopció d'estils de vida saludables. També han de promoure els intercanvis entre professionals de la promoció de la salut i de la informació per tal de millorar la informació general sobre les drogues i altres addiccions en els mitjans de comunicació.

Per al compliment d'aquest objectiu, la conselleria competent en matèria de drogodependències ha de disposar d'espais gratuïts de publicitat en els mitjans de titularitat pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears, amb un màxim del 5 per 100 del temps destinat a publicitat a cada una de les franges horàries que determini en funció del públic destinatari de les campanyes i durant tot el temps que durin.

2. La conselleria competent en matèria sanitària, a través de l'organisme públic encarregat de desenvolupar la política en matèria de drogodependències, ha de facilitar informació actualitzada i apropiada als usuaris i professionals sanitaris, de serveis socials, d'educació i del medi laboral, sobre aquelles substàncies que poden produir dependència, i els ha d'assessorar i facilitar orientació sobre la prevenció i el tractament de les drogodependències i altres trastorns addictius.

3. Els ens locals, en els seus respectius àmbits territorials, han de dur a terme accions d'informació i educació de la població en les matèries regulades per aquesta llei, d'acord amb les directrius d'actuació establertes en el Pla d'actuacions sobre drogodependències per l'òrgan comunitari competent en matèria de drogodependències.

Article 11

Actuacions en el àmbit docent

1. La conselleria competent en matèria d'educació, en col·laboració amb la competent en matèria sanitària, s'ha de responsabilitzar de la introducció de l'educació per a la salut a tots els centres docents no universitaris de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

2. Els programes d'educació per a la salut a què es refereix l'apartat anterior han d'incloure continguts específics sobre la prevenció de les drogodependències i d'altres addiccions adequats al cicle escolar en què es despleguen.

3. A l'àmbit escolar, la prevenció de les drogodependències i altres addiccions ha de recollir actuacions dirigides a tota la comunitat educativa. Les activitats han d'estar integrades en les activitats escolars dels centres i dirigides pel professorat, en el marc del projecte de centre.

4. El Govern de les Illes Balears, en col·laboració amb la Universitat de les Illes Balears, promourà l'adopció de mesures per augmentar i millorar la formació dels estudiants i la formació d'especialistes universitaris en aspectes vinculats amb l'educació per a la salut i, especialment, sobre drogodependències i altres addiccions.

Article 12

Actuacions preventives dins l'àmbit comunitari

1. Els programes de prevenció comunitària:

a) Han de desenvolupar intervencions per promoure la mobilització, la implicació i la participació de les institucions i organitzacions de la pròpia

comunitat.

b) També han de recollir actuacions coordinades entre els serveis sanitaris i socials, les associacions de pares i mares i altres entitats socials, dirigides a fomentar les habilitats educatives, a incrementar la competència dels pares i les mares, i a promoure la implicació de la família en les activitats escolars i comunitàries.

c) Han de potenciar la millora de les habilitats personals i de convivència juntament amb una política global d'alternatives, tot impulsant-ne alternatives de formació professional, ocupació, serveis socioculturals i activitats d'oci i temps lliure.

2. Pel que fa a la prevenció a l'àmbit comunitari, es consideren prioritaries:

a) La prevenció dirigida a la població infantil i juvenil, sobretot a aquells col·lectius que per les seves característiques personals o per les condicions del seu entorn, estiguin exposats a factors de risc.

b) El treball amb les famílies multiproblemàtiques, i amb els pares i les mares d'infants i joves identificats com a d'alt risc, de manera coordinada entre els serveis socials i l'àmbit educatiu.

3. Els plans municipals d'actuacions sobre drogodependències han de recollir els programes de prevenció dins l'àmbit comunitari que s'hagin de desenvolupar en el municipi, en coordinació i de conformitat amb els criteris i les directrius del Pla d'actuacions sobre drogodependències de les Illes Balears.

4. Les institucions responsables de les polítiques juvenils han de promoure la formació i la capacitat específica en matèria de prevenció dels animadors socioculturals, monitors de temps lliure, educació a través d'iguals i altres mediadors socials en l'àmbit de la joventut.

Article 13

Actuacions relatives als establiments destinats a espectacles i activitats recreatives

1. Les administracions públiques, amb la col·laboració de les organitzacions empresarials del sector, han de promoure mesures i actuacions per protegir la salut dels usuaris dels establiments, locals i instal·lacions destinats a espectacles i activitats recreatives.

2. A més de la revisió i la millora de les condicions de seguretat i higiene exigibles per a la llicència d'obertura d'aquesta classe d'establiments, l'administració i les empreses han de procurar conjuntament:

a) La formació del personal per donar respostes ràpides i efectives davant els problemes que puguin ocasionar l'abús de qualsevol substància tòxica o addictiva.

b) L'aplicació de mesures concretes de prevenció i reducció de riscos derivats de l'abús de drogues i altres substàncies i productes que puguin causar dependència.

Article 14

Actuacions a l'àmbit familiar i juvenil

1. La conselleria competent en matèria sanitària ha de col·laborar amb les altres àrees de l'Administració per tal de poder integrar l'educació per a la salut i la prevenció de les drogodependències en els àmbits educatius no acadèmics i, de manera específica, en els àmbits juvenils i de lleure.

2. Les intervencions, els programes i els materials destinats a la prevenció de l'abús de les drogodependències i altres addiccions a l'àmbit familiar i juvenil han de ser informats prèviament per la conselleria competent en matèria sanitària.

Article 15

Actuacions a l'àmbit judicial i penitenciari

El Govern de les Illes Balears, en l'àmbit de les seves competències:

1. Ha de col·laborar amb l'Administració penitenciària per a la realització de programes d'educació sanitària i d'atenció a reclusos amb problemes de dependència i a les seves famílies i ha d'impulsar programes d'assistència mèdica, jurídica, psicològica i social a les persones drogodependents que es troben a l'espera o immerses en un procediment judicial en el marc de la jurisdicció penal, en col·laboració amb l'Administració de Justícia. També ha de promoure programes que facilitin la incorporació social i laboral de reclusos i recluses drogodependents o amb altres addiccions en acabar la seva condemna.

2. Ha de proporcionar, a través de recursos públics o privats acreditats, alternatives per a les demandes de compliment de mesures de seguretat, suspensió de l'execució de la pena o compliment de pena en un centre terapèutic formulades per l'Administració de Justícia.

3. A l'àmbit de la justícia juvenil ha de desenvolupar programes d'educació per a la salut i de tractament terapèutic per als menors amb problemes de dependència en coordinació amb tots els organismes implicats.

Article 16

Actuacions a l'àmbit laboral

1. El Govern de les Illes Balears ha d'impulsar la realització de programes de prevenció i assistència de drogodependències i altres addiccions, i ha d'implantar programes de detecció precoç mitjançant els serveis sanitaris normalitzats de les empreses. En el disseny, l'execució i l'avaluació d'aquests programes poden participar-hi els sindicats, les organitzacions empresarials, els serveis de prevenció i també els consells de salut laboral en les empreses i institucions.

2. La conselleria competent en matèria de treball ha de potenciar els acords entre organitzacions empresarials i sindicats encaminats:

a) A la modulació de les potestats disciplinàries que reconeix la legislació laboral en els casos derivats de l'abús de les drogues, quan la persona afectada es posi en tractament.

b) A la reserva dels llocs de treball dels treballadors i de les treballadores drogodependents durant el seu procés de tractament.

3. El Govern de les Illes Balears, a través del procediment que s'estableixi reglamentàriament, pot declarar empreses saludables i solidàries aquelles que destaquin per la protecció de la salut dels treballadors i per la seva col·laboració en el procés de reinserció laboral dels drogodependents. També, pel mateix procediment, pot establir les mesures i els incentius que estimulin la participació empresarial.

Capítol II

De les mesures especials de prevenció i control del consum del tabac

Secció 1a

Limitacions a la promoció i publicitat de tabac

Article 17

De la publicitat

Sense perjudici del que estableix la legislació estatal de publicitat, la promoció i la publicitat tant directa com indirecta de tabac haurà de respectar, en qualsevol cas, les següents limitacions:

a) La publicitat exterior de tabac no pot ser visible des dels centres educatius, ni estar a menys de cent metres dels seus accessos. S'entén per publicitat exterior aquella capaç d'atreure mitjançant imatge o so l'atenció de les persones que es trobin a les vies i zones públiques. Queden exclosos d'aquesta prohibició els senyals indicatius propis dels punts de producció i venda legalment autoritzats que, no obstant això, estaran sotmesos a les altres prohibicions i limitacions establertes reglamentàriament.

b) No està permès que els missatges publicitaris de tabac s'associïn a una millora del rendiment físic o psíquic, a l'èxit social ni a efectes terapèutics.

c) Així mateix, queda prohibit oferir una imatge negativa de l'abstinència.

d) Els missatges publicitaris de tabac no poden suggerir que el consum pot contribuir a l'èxit sexual o laboral, a incrementar l'atractiu sexual o a superar problemes d'inadaptació social, d'ansietat o conflictes interns.

e) Tot l'establert en els apartats anteriors s'estén a la publicitat directa o indirecta, fins i tot inclou la d'objectes o productes que per la seva denominació, grafisme, manera o lloc de presentació o qualsevol altra causa puguin representar una publicitat encoberta de tabac.

f) Les administracions radicades a les Illes Balears no han d'utilitzar com a suport informatiu o publicitari objectes relacionats amb el tabac.

Article 18

De la publicitat en els mitjans de comunicació social

Els diaris, revistes i altres publicacions impreses, els mitjans de registre i reproducció gràfica o de so, així com les publicacions i informacions difoses per pàgines web o qualsevol altre mitjà electrònic, editats a les Illes Balears, estan sotmesos a la limitació següent:

Quan vagin dirigits a menors de 18 anys, no poden incloure publicitat de tabac en aquests mitjans. A la resta de casos, la publicitat de tabac no pot aparèixer a portades, pàgines o seccions d'esports, en els espais dirigits a menors de 18 anys i a les pàgines o seccions dedicades a passatemps.

Article 19

De les prohibicions relatives a la publicitat

Es prohibeix expressament la publicitat directa o indirecta del tabac:

- a) Dirigida als menors de 18 anys.
- b) En els centres i en les dependències de les administracions públiques a les Illes Balears.
- c) En els centres i serveis sanitaris, sociosanitaris i de serveis socials.
- d) En els centres d'ensenyament públics i privats.
- e) En les sales de cinema i espectacles públics destinats a menors de 18 anys.
- f) En els mitjans de transport públic i en les sales d'espera d'aquests transports.
- g) En tots els llocs en què n'estigui prohibida la venda i el consum, establerts en aquesta llei.
- h) En la via pública, quan hi hagi una distància inferior a cent metres entre l'anunci publicitari i algun dels tipus dels centres recollits en els apartats d) i e) del present article.
- i) En la resta de centres, llocs i espais en què per raons sanitàries es determini reglamentàriament.

Article 20

Limitacions a la promoció

1. Les activitats de promoció de tabac a les fires, exposicions, mostres i activitats semblants, s'han de realitzar en espais diferenciats quan tinguin lloc dins altres manifestacions públiques. En aquestes activitats no està permès l'ofertament gratuït a menors de 18 anys. Tampoc no està permès l'accés als espais diferenciats als menors de 18 anys si no van acompanyats per majors d'edat.
2. No pot realitzar-se el patrocini o finançament d'activitats esportives ni culturals, que vagin dirigits a menors de 18 anys, per part de persones físiques o jurídiques l'activitat principal de les quals sigui la fabricació, venda, promoció o distribució de tabac, si això comporta la publicitat del patrocini, difusió de marques, símbols o imatges relacionades amb tabac.
3. Està prohibida la promoció de tabac mitjançant la distribució d'informació a les bústies, correu, telèfon i, en general, a través de qualsevol missatge que s'envii a un domicili, llevat que vagi dirigit nominalment a majors de 18 anys.
4. Està prohibida la promoció de tabac mitjançant la difusió a menors d'edat, per qualsevol mitjà de prospectes, cartells, invitacions i qualsevol classe d'objecte on s'esmentin les seves marques, les seves empreses productores o els establiments on es consumeix.

Secció 2a

Limitacions a la venda i del consum de tabac

Article 21

De les limitacions de la venda i del consum de tabac

1. Queda prohibida la venda i el subministrament de tabac i dels productes que afavoreixin l'hàbit de fumar als menors de 18 anys en el territori de les Illes Balears.
2. La venda de tabac a través de màquines automàtiques només es pot fer en establiments tancats. A la superfície frontal de la màquina ha de constar de manera visible la prohibició del seu ús a menors de 18 anys i que el tabac és nociu per a la salut. El titular de l'establiment on estiguin situades les màquines expenedores és el responsable del compliment d'aquesta prohibició.
3. No es permet la venda ni el subministrament de tabac a:
 - a) Centres i dependències de les administracions públiques.
 - b) Centres sanitaris, sociosanitaris i de serveis socials, a excepció de

l'hospital psiquiàtric i de les àrees psiquiàtriques dels hospitals de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

- c) Centres educatius.
 - d) Centres o instal·lacions esportives.
 - e) Establiments o sales recreatives de tipus 'A' o els autoritzats exclusivament per a l'explotació de màquines recreatives sense premi.
 - f) Transports col·lectius o d'ús públic.
 - g) Centres de menors.
4. Tenen la consideració d'espais lliures de fum, i per tant no s'hi pot fumar, els llocs següents:
- a) Totes les dependències de les administracions públiques, llevat d'aquelles que es troben a l'aire lliure.
 - b) Centres sanitaris, sociosanitaris i de serveis socials a excepció del hospital psiquiàtric i de les àrees psiquiàtriques dels hospitals de la comunitat autònoma de les Illes Balears.
 - c) Centres educatius.
 - d) Centres infantils i juvenils d'esplai i oci.
 - e) Centres comercials, oficines d'entitats financeres i llocs de feina en locals tancats, excepte en les zones reservades no destinades a la venda o a l'atenció al públic.
 - f) Locals on s'elaboren, manipulen o venen aliments. S'exceptuen d'aquesta prohibició els locals destinats principalment al consum dels aliments, en els espais expressament reservats per a fumadors. Així mateix, s'exceptuen els espais expressament reservats per a fumadors de les zones dels edificis de les administracions públiques, dedicades a les activitats pròpies dels bars, cafeteries o restaurants, l'explotació de les quals hagi estat autoritzada mitjançant concessió. Es prohibeix fumar als manipuladors d'aliments durant el seu servei.
 - g) Sales de cinema, teatre i altres espectacles públics en locals tancats.
 - h) Centres o instal·lacions esportives cobertes.
 - i) Vehicles i mitjans de transport col·lectiu o d'ús públic, especialment els destinats al transport escolar, i tots els que transporten menors de 18 anys o persones malaltes.
 - j) Estacions d'autobusos, aeroportuàries i marítimes ubicades en locals tancats.
 - k) Ascensors i elevadors.
 - l) Llocs de feina on hi ha major risc per a la salut dels treballadors per combinar la nocivitat del tabac amb el perjudici ocasionat pel contaminant industrial.
 - m) Biblioteques, museus i sales o espais tancats dedicats a la lectura, exposicions, conferències i altres activitats culturals de naturalesa similar.
 - n) Tots aquells que determini reglamentàriament el Govern.
5. A tots els establiments i vehicles on es prohibeix fumar, s'ha de col·locar en llocs visibles la senyalització de prohibició de fumar.
6. Les empreses titulars dels establiments, vehicles i mitjans de transport descrits a l'apartat 4 d'aquest article són responsables de l'exacte compliment d'aquestes prohibicions i obligacions.

Article 22

Dret de preferència dels no fumadors

En cas de conflicte, i en atenció a la promoció i defensa de la salut, el dret de les persones no fumadores, en les circumstàncies en què puguin veure's afectades pel consum de tabac, preval sobre el dret a fumar.

Article 23

Pla d'actuacions contra el tabaquisme

1. La Conselleria competent en matèria sanitària ha d'elaborar un pla d'actuacions contra el tabaquisme que ha de recollir mesures preventives contra

l'hàbit de fumar en tots els àmbits, ha de promoure la informació i l'assistència de les persones que presenten afeccions psíquiques i físiques per dependència al tabac, i ha de fomentar programes i actuacions per evitar i abandonar el seu hàbit.

2. A més de les mesures i limitacions reflectides en aquesta llei, la conselleria competent en matèria sanitària pot proposar la determinació d'altres espais sense fum i les mesures complementàries que siguin necessàries per preservar la salut dels no fumadors.

Capítol III

De les actuacions sobre el joc patològic

Article 24

El joc patològic

1. El joc patològic, com a trastorn addictiu, mereix un interès especial per part dels sistemes educatiu, sanitari i social.

2. El Govern de les Illes Balears ha de promoure la sensibilització i la informació a tots els col·lectius sobre el potencial addictiu dels jocs d'atzar, i ha de fomentar l'assistència i el suport psicològic i social de les persones afectades.

3. El Govern de les Illes Balears ha de regular la publicitat del joc, tant en l'interior com en l'exterior dels locals i en els mitjans de comunicació.

4. En qualsevol cas, per tal de prevenir els trastorns derivats del joc patològic:

a) No poden entrar a les sales de joc, casinos i bingos, ni participar en els jocs i apostes, ni usar màquines amb premi programat i d'atzar, els menors de 18 anys i les persones que presenten símptomes d'embriaguesa o d'intoxicació per drogues o altres símptomes de disminució de la seva capacitat volitiva.

b) En el frontal de les màquines amb premi programat i d'atzar, s'ha de fer constar de manera visible, la indicació següent: 'L'ús d'aquesta màquina pot crear addicció al joc i està prohibit per als menors de 18 anys'. El titular de l'establiment on estiguin instal·lades aquestes màquines és el responsable del compliment d'aquesta prohibició.

c) Els titulars de casinos, bingos i sales de joc, els operadors d'aquestes màquines, i els titulars dels establiments on estiguin instal·lades, poden prohibir l'ús o l'accés a les màquines i la participació en els jocs i en les apostes a les persones sobre les quals tenguin sospites raonables de dependència patològica. A més tenen prohibit:

- Concedir crèdits o avançar quantitats en metàl·lic a compte als jugadors.

- Concedir bonificacions o jugades gratuïtes als usuaris

5. Tenint en compte el secret professional i el dret constitucional a l'intimitat el Govern de les Illes Balears ha de crear reglamentàriament un registre de persones que tenen l'accés prohibit als locals de joc que ha d'incloure com a mínim:

a) Les persones que ho sol·licitin per elles mateixes o a través dels seus representants legals.

b) Les persones que pateixen una addicció patològica al joc, a petició dels seus familiars amb dependència econòmica directa justificada documentalment.

c) Les persones afectades per una resolució judicial en aquest sentit.

Capítol IV

De les actuacions sobre altres drogues i altres addiccions

Article 25

Control d'estupefaents i psicòtrops

La conselleria competent en matèria sanitària ha de controlar la producció, la prescripció i la dispensació de substàncies estupefaents i psicòtrops dins del marc de la legislació vigent, així com la venda de productes naturals amb efectes psicòtrops.

Article 26

Control de substàncies químiques

1. L'Administració, en el marc de les seves competències, ha de regular normativament les condicions i la presentació per a la venda de substàncies i productes comercials que puguin produir efectes nocius per a la salut i crear dependència, amb la finalitat d'evitar-ne l'ús com a drogues.

2. Els productes que contenen aquestes substàncies no es poden presentar de manera que pel seu color, forma, grafisme o altres circumstàncies puguin atraure especialment l'atenció dels menors.

Article 27

Inhalants i coles

1. Es prohibeix la venda a menors de 18 anys de coles i altres productes químics que puguin produir efectes nocius per a la salut i creïn dependència o produeixin efectes no desitjables.

2. La conselleria competent en matèria sanitària ha de determinar reglamentàriament la relació de productes a què es refereix aquest article.

Article 28

Substàncies d'abús a l'esport

1. Es prohibeix la prescripció i la dispensació de fàrmacs a les pràctiques esportives que augmentin, de manera artificial, la capacitat física i que produeixin danys a la salut, tot exceptuant-ne aquells casos justificats de necessitat terapèutica.

2. El Govern de les Illes Balears, en el marc de les seves competències, ha d'adoptar les mesures apropiades per eliminar l'ús de les substàncies prohibides pels organismes esportius nacionals i internacionals.

3. El Govern de les Illes Balears ha d'adoptar les mesures escaients per al control i la inspecció de la distribució i la venda de les substàncies que es puguin desviar per al seu ús il·lícit per millorar-ne el rendiment esportiu.

Article 29

Autolimitació

El Govern de les Illes Balears, a través de la conselleria competent en matèria sanitària, ha de promoure la formalització de convenis de col·laboració amb empreses fabricants i distribuïdores de tabac i jocs d'atzar, destinats a l'autolimitació de la publicitat d'aquestes substàncies i d'aquests productes.

Capítol V

De l'atenció a les persones amb addiccions

Secció 1a

Dels principis bàsics

Article 30

Principis bàsics

A les Illes Balears, el model d'atenció de drogodependències i altres addiccions, s'ha d'adaptar als principis bàsics següents:

1. L'oferta terapèutica ha de ser accessible i diversificada, professionalitzada i de caràcter interdisciplinari. Aquesta oferta s'ha de fer a partir dels serveis sanitaris i socials establerts, amb el suport dels recursos específics que calguin. S'ha de fonamentar en programes assistencials basats en la persona com a individu i amb flexibilitat d'objectius terapèutics.

2. L'atenció s'ha de prestar preferentment integrada en el medi més proper a l'hàbitat de la persona i del seu entorn sociofamiliar, amb una ordenació territorial que garanteixi la cobertura assistencial a tota la població de la comunitat autònoma.

3. Les administracions públiques han de garantir l'assistència sanitària i psicosocial de les persones amb problemes d'addicció i a les seves famílies, en condicions d'equitat amb altres malalties, per assegurar la qualitat i l'eficiència dels diferents serveis i programes integrats en la xarxa pública assistencial integrada en el sistema sanitari i de serveis socials.

4. Les administracions competents en aquesta matèria han de procurar una provisió de recursos adequada a les necessitats d'assistència i la seva integració, coordinació orgànica i funcional. Les administracions competents poden complementar l'oferta pública a través de convenis i contractes amb els recursos privats degudament acreditats.

5. Les administracions públiques, en l'àmbit de les seves competències, han de vetllar per:

a) Estimular la demanda assistencial i el contacte de les persones amb problemes de dependència amb els dispositius assistencials del sistema, tot garantint-ne el lliure accés i la gratuïtat de les prestacions.

b) Impulsar els programes d'inserció social com a objectiu del procés d'atenció, a través de la coordinació i el treball conjunt dels serveis assis-

tencials i de reinserció social.

c) Donar assistència i suport a les famílies afectades.

d) Millorar els nivells de salut i de qualitat de vida de les persones drogodependents i d'altres conductes addictives.

e) Potenciar una cultura social afavoridora de la solidaritat i la col·laboració de la comunitat en l'assistència i integració social i que inclogui un rebuig del consum de drogues o una decisió responsable envers l'ús, juntament amb el respecte de les persones dependents.

f) Conèixer l'evolució dels productes, de les formes de consum i de les característiques dels consumidors per tal de poder anticipar-se a les necessitats i adaptar els programes i serveis a les noves demandes emergents.

Secció 2a

Centres, serveis i programes d'atenció públics

Article 31

Centres i serveis d'atenció integrats en la xarxa pública

1. El sistema d'atenció i integració social del drogodependent o de la persona amb altra addicció es configura com una estructura assistencial de titularitat pública diversificada. En aquesta estructura hi participen coordinadament tots els centres i serveis generals, especialitzats i específics del sistema de salut i del sistema de serveis socials, complementats, si n'és el cas, amb els recursos privats d'iniciativa social degudament autoritzats.

2. S'ha de potenciar la coordinació d'aquests centres i serveis d'atenció als drogodependents i altres addiccions amb els recursos d'atenció sanitària i social.

3. Els centres i serveis d'atenció a les drogodependències i altres addiccions han d'estar sotmesos a un règim d'autorització d'acord amb la normativa vigent. Els centres i serveis també han d'estar subjectes a les mesures d'inspecció, control i informació estadística, sanitària i altres que estableixi la legislació vigent.

4. La conselleria competent en matèria sanitària ha d'establir una història clínica unificada per a tots els centres i serveis d'assistència i reinserció, que reculli la informació mínima necessària per tal que, tot respectant-ne els requisits de confidencialitat dels usuaris, faciliti la coordinació entre centres i serveis, el processament de derivació i respongui a les necessitats del sistema d'informació sobre drogodependències i altres conductes addictives.

5. Segons les característiques de la dependència, el tractament pot realitzar-se amb caràcter ambulatori o en règim d'ingrés tant hospitalari com a altres centres de tipus sociosanitari o específics d'atenció a drogodependències.

6. Els hospitals que es determinin reglamentàriament, del sector públic o privats vinculats a través de conveni, han de disposar d'una unitat de desintoxicació de persones que pateixen alguna drogodependència. Per a la designació d'aquests hospitals s'ha d'atendre a criteris geogràfics, de densitat de població i d'existència de nuclis de risc, que definirà el Pla d'actuacions sobre drogodependències.

Article 32

Programes d'atenció

1. El Govern de les Illes Balears ha de fomentar la recerca i la implantació de noves tècniques i programes terapèutics i d'inserció que puguin contribuir a la millora de l'eficàcia i l'eficiència dels serveis.

2. S'ha de vetllar per l'existència de programes i serveis adequats a les diferents tipologies de problemes i d'usuaris, a les diverses etapes de motivació i als distints nivells i objectius del tractament, des de programes de reducció de riscos i de danys fins a programes lliures de drogues. Els usuaris de tots aquests programes i serveis tenen dret a rebre l'assistència mèdica, psicològica i social que necessitin.

3. El Govern ha de fomentar activitats d'educació sanitària, assessorament i suport psicològic a persones amb drogoaddiccions i trastorns addictius i als seus familiars.

4. S'han de promoure programes de promoció de la salut orientats de manera prioritària a col·lectius de risc i a les seves famílies. Aquests programes ha d'incloure activitats d'educació per a la salut, vacunació, informació i profilaxi d'aquelles malalties que tenen gran impacte per a la salut pública.

5. S'ha de fomentar la creació de programes específics dirigits a la població drogodependent d'alta cronicitat i màxim risc sanitari. Aquests usuaris

poden accedir també a altres recursos assistencials per tal d'atendre les seves necessitats mèdiques, psicològiques, educatives o socials.

6. La xarxa d'assistència a drogodependències ha d'incorporar programes específics d'atenció a l'abús i a la dependència de qualsevol substància i a altres conductes addictives, com la ludopatia i altres dependències conductuals.

Secció 3a

Autorització i registre de centres i serveis d'atenció als drogodependents

Article 33

Autorització de centres i serveis

1. Totes les entitats, els centres i els serveis, públics o privats, dedicats a la recerca i a la prevenció de les drogodependències i altres addiccions i a l'assistència i reincorporació dels drogodependents han de tenir la corresponent autorització de la conselleria competent en matèria sanitària, i s'han d'inscriure en el registre corresponent.

2. L'autorització a què es refereix l'apartat anterior suposa l'habilitació d'aquestes entitats per subscriure concerts i rebre subvencions de les administracions públiques de les Illes Balears.

3. El Govern de les Illes Balears ha d'establir reglamentàriament els requisits i procediments per a l'autorització administrativa dels centres i serveis esmentats a l'apartat anterior.

4. En qualsevol cas, aquests centres i serveis han de disposar com a mínim de:

a) Director o responsable del centre o servei.

b) Personal tècnic qualificat en les àrees de salut, social, psicològica, laboral, i si n'és el cas, educativa, que s'ha de definir reglamentàriament d'acord amb el tipus de centre de què es tracti.

c) Documents escrits sobre els programes d'actuació que han de dur a terme, amb detall dels mètodes i de les tècniques que han de fer servir i els objectius que persegueixen.

d) Un reglament de règim intern o condicions de funcionament i d'accés dels usuaris, que necessàriament ha d'incloure el compliment dels drets i dels deures dels usuaris estipulats en aquesta llei.

e) Un registre d'usuaris, expedients personals, registre d'ingressos i altes, llibre o fulls de reclamació a disposició dels usuaris i dels seus familiars, i règim de preus dels diferents serveis quan es tracti de centres privats.

Article 34

Entitats privades i socials

1. Els centres de titularitat privada es poden integrar a la xarxa pública d'atenció a les drogodependències i altres addiccions a través de convenis, concerts i altres maneres previstes a l'ordenament jurídic, sempre que s'adeqüin als objectius i a la programació establerta en el Pla d'actuacions sobre drogodependències de les Illes Balears.

2. Tots els centres i serveis d'atenció a drogodependències i trastorns addictius gestionats per entitats privades, associacions o particulars que subscriguin concerts i convenis o es beneficiïn d'ajudes de les administracions públiques de les Illes Balears, han d'actuar coordinadament amb l'òrgan administratiu responsable del Pla d'actuacions sobre drogodependències de les Illes Balears.

Article 35

Registre d'entitats, centres i serveis

La conselleria competent en matèria sanitària ha de crear un registre unificat d'entitats, centres i serveis dedicats a la recerca i a la prevenció de les drogodependències i altres addiccions i a l'assistència i a la incorporació social dels afectats.

Secció 4a

La incorporació social

Article 36

Criteris d'actuació

1. La incorporació social forma part indissoluble del procés d'atenció del drogodependent. Des del primer moment de l'acollida del pacient, s'ha de treballar amb l'objectiu de la inserció.

2. La incorporació social ha de ser integral. Per això, qualsevol dels models d'intervenció que s'apliqui ha de tenir com a objectiu promoure la millora de la qualitat de vida i assolir actituds i hàbits d'autonomia personal, autoestima i responsabilitats.

3. El procés d'incorporació social ha d'utilitzar principalment els recursos normalitzats de la comunitat.

Article 37

Els programes d'incorporació social

Les administracions públiques, d'acord amb els respectius marcs competencials, han de vetllar per l'adequada reinserció social de la persona drogodependent o amb altra addicció en el seu entorn i per l'assessorament i suport psicològic i social continuat dels seus familiars. De manera específica han de promoure:

a) Acords entre institucions i entitats per tal d'aconseguir una atenció global a les necessitats de salut i d'integració dels usuaris.

b) Programes destinats a cobrir les necessitats específiques dels drogodependents.

c) La coordinació entre els programes assistencials i els específics d'incorporació social per tal d'assegurar un abordatge integral i continuat.

d) El Pla d'actuacions sobre drogodependències de les Illes Balears ha de definir les mesures i actuacions bàsiques que han de tenir els programes i serveis d'integració social.

Secció 5a

Nivells d'assistència

Article 38

Nivells assistencials

1. L'atenció a les drogodependències i altres addiccions s'estructura en tres nivells bàsics d'intervenció:

a) El primer nivell està format pels serveis d'atenció primària de salut i de serveis socials, serveis d'urgència sanitària i programes que es puguin desenvolupar per a la informació, orientació, motivació, diagnòstic i detecció primerenca.

b) El segon nivell, específic per a drogodependències, està format per equips ambulatoris interdisciplinaris, que tenen com a funció específica el disseny i el desenvolupament dels plans terapèutics individualitzats. La seva oferta inclou el tractament de totes les dependències i incorpora tots els programes terapèutics que es puguin realitzar de manera ambulatoria.

c) El tercer nivell ha d'oferir els programes i serveis necessaris per a les persones que, per les característiques de la seva dependència o les seves circumstàncies personals, requereixin un tipus d'atenció o de serveis sanitaris i socials que no es poden subministrar de manera ambulatoria.

2. Les funcions bàsiques de cada nivell, la tipologia i les classes de centres i serveis que comprenen, els circuits terapèutics i la jerarquització dels recursos, les condicions d'accés i derivació de drogodependents i persones amb altres addiccions, així com els nivells d'intervenció, han de ser els que determini i desenvolupi el Pla d'actuacions sobre drogodependències de les Illes Balears.

Capítol VI

De la recerca i la formació

Article 39

Recerca

El Govern de les Illes Balears, a través de l'òrgan encarregat de desenvolupar la política sobre drogodependències, ha de promoure:

a) Enquestes periòdiques i estudis epidemiològics, sanitaris, econòmics i socials per conèixer la incidència, la prevalença i la problemàtica de les drogodependències i altres addiccions a la nostra comunitat.

b) Línies de recerca, bàsica i aplicada, en l'àmbit de la prevenció, l'assistència, el tractament i la formació en matèria de drogodependències i altres addiccions.

c) Un sistema d'informació, coordinat i integrat en les respectives xarxes assistencials, per tal d'obtenir i analitzar les dades que facilitin l'assessorament i l'orientació necessaris sobre la prevenció i el tractament de les dro-

godependències i altres addiccions.

Article 40

Formació

1. El Govern de les Illes Balears, en col·laboració amb les administracions locals, la Universitat de les Illes Balears, els col·legis i les associacions professionals i científiques, els sindicats, les entitats públiques i privades especialitzades en drogodependències i les organitzacions empresarials, ha de determinar accions formatives interdisciplinàries dels col·lectius relacionats amb la prevenció, l'assistència i la incorporació social de les persones drogodependents o amb altres addiccions.

2. Igualment, ha de fomentar la formació especialitzada en matèria de drogodependències i altres addiccions, a través de programes específics de formació postgraduada en la Universitat de les Illes Balears o mitjançant acords de col·laboració amb altres institucions i entitats, que garanteixi una especialització adequada i un nombre suficient de professionals que intervingen en l'atenció dels drogodependents.

3. Les administracions públiques tindran cura especial en la promoció, la informació i la formació del voluntariat social, de manera que fomentin la millora de la participació ciutadana en els programes i actuacions sobre drogodependències.

Article 41

Observatori de drogues i altres addiccions

1. El Govern de les Illes Balears ha de crear l'Observatori de drogues i altres addiccions.

2. L'Observatori de drogues i altres addiccions ha de coordinar la promoció i la realització d'estudis, investigacions i documentació en aquesta matèria.

3. El Govern de les Illes Balears ha de desenvolupar reglamentàriament les funcions de l'Observatori.

TÍTOL II

ORGANITZACIÓ I COMPETÈNCIES DE LES ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES

Capítol I

Competències de les administracions públiques

Secció 1a

De la comunitat autònoma de les Illes Balears

Article 42

Competències del Govern de les Illes Balears

1. El Govern de les Illes Balears, a través de la conselleria competent en matèria de sanitat, ha de desenvolupar les funcions de planificació general de les mesures i actuacions previstes en aquesta llei, i de coordinació de les funcions i dels serveis que en aquesta matèria desenvolupin les administracions públiques de les Illes Balears i les entitats públiques i privades, així com la seva avaluació.

2. El Govern de les Illes Balears ha d'impulsar una política global preventiva que, mitjançant actuacions coordinades de la comunitat i les administracions públiques, incideixin sobre tots els factors afavoridors del consum de drogues i del desenvolupament d'altres trastorns addictius en la societat.

3. El Govern de les Illes Balears ha d'aprovar els plans d'actuacions sobre drogodependències i tabaquisme de les Illes Balears.

4. Nomenar el coordinador de drogues de les Illes Balears a proposta del/de la titular de la conselleria competent en matèria de sanitat.

Article 43

Competències de la conselleria competent en matèria de sanitat

Corresponen a la conselleria competent en matèria de sanitat, entre altres, les competències següents:

a) L'elaboració dels plans d'actuacions sobre drogodependències i tabaquisme de les Illes Balears.

b) L'aprovació de l'estructura i el funcionament de la Comissió institucional en matèria de drogues de les Illes Balears i de les comissions tècniques previstes en aquesta llei.

c) L'elaboració i la proposta, per a la seva aprovació pel Consell de Govern, de la normativa d'autorització de centres i serveis, i d'homologació, autorització de materials i programes de prevenció.

d) L'establiment d'un sistema centralitzat d'informació i documentació sobre drogodependències i altres addiccions, que permeti fer el seguiment i una avaluació continuada del consum de drogues i de la problemàtica associada.

e) L'autorització, el control i la inspecció dels centres i serveis regulats en la present llei.

f) La gestió del sistema públic d'atenció als drogodependents i a les persones amb altres addiccions.

Secció 2a Competències dels ens territorials

Article 44 Els consells insulars

Sense perjudici de les altres actuacions que els pugui atribuir la legislació vigent, corresponen als consells insulars, en el respectiu àmbit territorial:

1. La constitució de les comissions insulars de coordinació.
2. La col·laboració amb la conselleria competent en matèria de sanitat en la planificació i coordinació de les actuacions en matèria de drogues i altres addiccions per a cada illa.
3. L'elaboració i l'aprovació de plans insulars sobre drogodependències que desenvolupin per a cada illa la provisió de programes i serveis segons les prioritats i els criteris establerts en el Pla d'actuacions sobre drogodependències de les Illes Balears.
4. L'assessorament i el suport a les corporacions locals en l'elaboració dels seus plans i programes sobre drogodependències i altres addiccions en el marc del Pla d'actuacions sobre drogodependències de les Illes Balears.
5. El suport tècnic i econòmic en matèria de drogodependències i altres trastorns addictius als municipis de menys de 20.000 habitants.
6. La direcció i la coordinació dels programes de prevenció a l'àmbit comunitari, d'acord amb les previsions del Pla d'actuacions sobre drogodependències de les Illes Balears.
7. La participació en els programes i serveis d'assistència en els termes que figuren en el Pla d'actuacions sobre drogodependències.
8. La creació i el manteniment dels centres de serveis socials d'àmbit supramunicipal específics per a drogodependents i per a persones amb altres addiccions, segons les previsions del Pla d'actuacions sobre drogodependències de les Illes Balears i dels altres plans que en les matèries regulades en la present llei s'aprovin pel Govern de les Illes Balears.
9. La prestació dels serveis específics d'incorporació social dels drogodependents i de les persones amb altres addiccions en els municipis de menys de 20.000 habitants.
10. La promoció de la participació social i el suport a les institucions privades que operin en el seu àmbit territorial.

Article 45 Els municipis

1. Sense perjudici de les que els pugui atribuir la legislació vigent, són actuacions de tots els municipis en el seu àmbit territorial:
 - a) Participar en la planificació i la coordinació de les actuacions en matèria de drogues que es duen a terme en el municipi.
 - b) Desenvolupar les polítiques específiques de prevenció en matèria de drogodependències, fonamentalment en l'àmbit familiar i comunitari.
 - c) Procurar la integració social dels consumidors de drogues i desenvolupar els plans de formació professional i d'ocupació d'aquest col·lectiu.
 - d) Vetllar, en el marc de les seves competències, pel compliment de les diferents mesures de control que estableix la present llei i la legislació estatal.

e) Són competències dels municipis de més de 20.000 habitants:

- Elaborar, aprovar i executar els plans municipals d'actuacions sobre drogodependències, en coordinació i de conformitat amb els criteris establerts pel Pla d'actuacions sobre drogodependències de les Illes Balears.

- Procurar la formació i el reciclatge en matèria de drogues i altres addiccions del personal al servei de la pròpia Administració municipal i donar suport a les associacions i entitats que duguin a terme, en el municipi, els programes i les actuacions que preveu el Pla autonòmic de drogues de les Illes Balears.

- Promocionar la participació social en aquesta matèria en el seu àmbit territorial.

2. Els municipis de menys de 20.000 habitants també han de dur a terme el que preveu l'apartat anterior, per ells mateixos o de manera mancomunada, si no tenen la suficient capacitat econòmica i de gestió.

3. En el cas que el Govern de les Illes Balears habiliti línies de subvenció destinades a finançar les activitats de les corporacions locals relacionades amb la lluita contra les drogodependències i altres addiccions, només poden ser destinatàries de la subvenció les entitats locals que desenvolupin actuacions de la seva competència i que comptin amb el corresponent pla de drogodependències.

Capítol II La coordinació

Secció 1a El coordinador sobre drogues de les Illes Balears

Article 46 Naturalesa i característiques

1. El coordinador sobre drogues de les Illes Balears és l'òrgan unipersonal encarregat de la coordinació de les actuacions en matèria de drogues que es duen a terme a les Illes Balears, i de la gestió dels recursos específics que hi destini l'Administració.

2. El coordinador sobre drogues de les Illes Balears ha d'estar integrat en la conselleria competent en matèria sanitària, que li ha de donar suport amb els mitjans personals, econòmics i administratius que siguin necessaris per desenvolupar-ne la funció.

Article 47 Funcions i objectius

El coordinador sobre drogues de les Illes Balears té com a objectiu fonamental el disseny i l'elaboració del Pla d'actuacions sobre drogodependències i la seva gestió, d'acord amb les directrius establertes a la present llei.

Secció 2a Altres òrgans de coordinació

Article 48 Comissió Institucional en matèria de drogues de les Illes Balears

1. La conselleria competent en matèria de sanitat ha de crear i regular una comissió institucional de les diverses administracions amb competències en matèria de drogues, que ha de tenir com a funcions principals les següents:

a) Conèixer i informar, abans de la seva aprovació, el Pla sobre drogodependències de les Illes Balears.

b) Valorar les necessitats generades pels problemes derivats de l'ús de drogues i altres addiccions a les Illes Balears.

c) L'assessorament, l'orientació i la proposta relatius a aspectes de prevenció, tractament, rehabilitació i reinserció a drogodependents.

d) La planificació i coordinació dels recursos de prevenció, tractament, rehabilitació i reinserció que disposen les administracions públiques en matèria de drogodependències, així com d'aquells recursos que pertanyen a institucions de titularitat privada que reben fons públics en l'àmbit de la comunitat autònoma.

e) L'estudi, l'anàlisi i la sistematització de tota la informació que sobre drogodependències, en els seus diferents aspectes, es produeixi a les Illes Balears.

f) Qualsevol altra que, en l'àmbit de les seves competències, se li pugui atribuir reglamentàriament per al compliment dels seus fins.

2. Així mateix, ha de regular les comissions tècniques que siguin adients, a les quals hi poden participar les entitats que treballin en el camp de les drogodependències i altres addiccions.

Article 49 **Comissions insulars de coordinació**

1. Els consells insulars han de constituir les corresponents comissions de coordinació de les actuacions en matèria de drogues i altres addiccions en els respectius àmbits territorials.

2. Correspon a cada consell regular l'estructura, el funcionament i la composició d'aquestes comissions, de les quals sempre ha de formar part el coordinador sobre drogues de les Illes Balears i una representació equilibrada de les administracions i entitats de més implantació en el respectiu territori insular.

3. Les comissions insulars de coordinació, a més d'aquelles que els pugui atribuir el Consell Insular en el respectiu àmbit territorial, tenen les funcions següents:

a) Proposar a la Comissió institucional en matèria de drogues de les Illes Balears els criteris, les prioritats o les actuacions que considerin pertinents per millorar i harmonitzar el Pla d'actuacions sobre drogodependències de les Illes Balears.

b) Coordinar i fer el seguiment de l'aplicació de les mesures i actuacions previstes pel Pla sobre drogues de les Illes Balears en els respectius territoris insulars.

c) Elaborar i presentar a la Comissió institucional en matèria de drogues de les Illes Balears una memòria anual de les actuacions realitzades en aquesta matèria.

Capítol III **Instruments de planificació i participació**

Secció 1a **El Pla d'actuacions sobre drogodependències de les Illes Balears**

Article 50 **Naturalesa i característiques**

1. El Pla d'actuacions sobre drogodependències de les Illes Balears és l'instrument de referència per a la planificació i l'ordenació de totes les actuacions en matèria de drogues i altres addiccions que es duuguin a terme en l'àmbit de les Illes Balears.

2. El Pla autonòmic ha de ser vinculant per a totes les administracions públiques, entitats privades i institucions que duuguin a terme actuacions en matèria de drogodependències o altres addiccions, per a les persones que presentin aquests problemes, i per al seu entorn.

3. El Pla autonòmic té caràcter temporal i la seva revisió està prevista en el mateix pla.

Article 51 **Contingut del Pla**

1. El Pla d'actuacions sobre drogodependències de les Illes Balears té, com a mínim, el següent contingut:

a) Anàlisi de la problemàtica del consum de drogues a les Illes Balears.

b) Objectius, prioritats, criteris bàsics d'actuació i objectius específics.

c) Definició dels programes mínims que s'han de dur a terme.

d) Responsabilitats i funcions de les administracions públiques, entitats privades i institucions.

e) Definició de la xarxa de serveis, recursos, programes i centres dels circuits d'atenció i dels nivells d'intervenció.

f) Recursos necessaris per assolir els objectius del Pla.

g) Estratègies d'avaluació.

h) Pla director i de gestió.

2. El Pla d'actuacions sobre drogodependències de les Illes Balears ha

d'especificar de manera qualitativa i quantitativa, segons les possibilitats tècniques, els objectius, les prioritats i les estratègies per tal de poder avaluar l'impacte i els resultats.

Article 52 **Elaboració i aprovació del Pla**

1. L'elaboració del Pla d'actuacions sobre drogodependències de les Illes Balears correspon a la conselleria competent en matèria de sanitat, que l'ha de redactar d'acord amb les directrius que estableix aquesta llei, i segons les prioritats en matèria de drogues que assenyali el Govern de les Illes Balears i el Pla nacional sobre drogues.

2. El Pla autonòmic serà aprovat pel Govern de les Illes Balears, a proposta del titular de la conselleria competent en matèria sanitària, i una vegada publicat en el Butlletí Oficial de les Illes Balears, les seves determinacions s'han d'incorporar a l'ordenament jurídic com a disposicions reglamentàries, i en conseqüència han de vincular totes les administracions públiques i entitats privades i institucions que duen a terme actuacions en matèria de drogodependències o altres addiccions.

Secció 2a **Participació social**

Article 53 **Foment del voluntariat i la participació social**

1. Les administracions públiques han de promoure la participació de les associacions ciutadanes en les actuacions de recerca, prevenció, atenció i incorporació social dels dependents a través de subvencions, concerts, convenis o qualsevol altra modalitat.

2. Han de fomentar, de manera preferent, el voluntariat social dels dependents en procés d'inserció que col·laborin en les activitats esmentades o en altres de caràcter cívic i social.

3. Les administracions públiques ha de mantenir línies estables de coordinació i col·laboració amb les associacions ciutadanes que desenvolupin iniciatives relacionades amb les necessitats socials que plantejen les dependències.

TÍTOL III **RÈGIM SANCIONADOR**

Article 54 **Règim d'infraccions i sancions**

1. Són infraccions administratives en l'àmbit de les drogodependències les accions i les omissions tipificades en aquesta llei, sense perjudici de les responsabilitats civils, penals o d'un altre ordre que puguin concórrer.

2. El règim d'infraccions i sancions que conté aquest títol s'entén sense perjudici de l'aplicació de règims específics que preveu la legislació estatal sobre seguretat ciutadana, defensa dels consumidors i usuaris, publicitat, sanitat i medicaments, i serveis socials.

3. En els supòsits en què les infraccions puguin ser constitutives de delictes, l'Administració ha de passar el tant de culpa a l'òrgan judicial competent o al Ministeri Fiscal, i s'ha d'abstenir de seguir el procediment sancionador mentre l'autoritat judicial no dicti sentència ferm o resolució que posi fi al procediment.

4. De no haver-se estimat l'existència de delictes, l'Administració ha de continuar l'expedient sancionador en base als fets que els tribunals hagin considerat provats.

5. Les mesures administratives que hagin estat adoptades per salvaguardar la salut s'han de mantenir mentre l'autoritat judicial no efectui cap pronunciament sobre aquestes.

Article 55 **Tipus d'infraccions**

1. Les infraccions es classifiquen en lleus, greus i molt greus.

2. Són infraccions lleus:

a) L'incompliment dels requisits, les obligacions o les prohibicions especificats en aquesta llei i en les normes de desenvolupament, quan no tinguin una repercussió greu en la salut de les persones, o quan no hi concorrin circumstàncies agreujants.

b) Les tipificades com a faltes greus en les quals concorrin circum-

tàncies atenuants o s'hagin comès per negligència, sempre que no hagin produït danys a la salut.

3. Són infraccions greus:

a) Les que es produeixen per manca de controls i precaucions exigibles en l'activitat, el servei o la instal·lació de què es tracti.

b) L'incompliment dels requisits, les obligacions i les prohibicions especificats en aquesta llei i en les normes de desenvolupament sempre que tenguin una repercussió greu per a la salut de les persones o hi concorrin circumstàncies agreujants.

c) L'obertura i el funcionament d'un centre, o la modificació de la seva capacitat assistencial, sense disposar de la preceptiva autorització d'obertura i funcionament, però que compleixi amb els requisits establerts en les normes d'aplicació.

d) Dificultar l'exercici dels drets de les persones drogodependents i amb addiccions reconegudes en aquesta llei o en les normes de desenvolupament.

e) L'incompliment de les obligacions de subministrar dades, facilitar informació, prestar col·laboració o qualsevol altra manera d'obstrucció a les actuacions dels serveis d'inspecció.

f) L'incompliment dels requeriments específics formulats per les autoritats o els seus agents.

g) La reincidència en la comissió de més d'una infracció lleu en el termini d'un any.

4. Són infraccions molt greus:

a) L'incompliment dels requisits, les obligacions o les prohibicions especificats en aquesta llei o en les normes de desenvolupament sempre que tenguin una repercussió molt greu per a la salut de les persones.

b) Les accions intencionadament contràries als drets reconeguts en aquesta llei o en les normes de desenvolupament que comporten un dany o perjudici notori en la salut.

c) L'obertura i el funcionament, el trasllat, la modificació de la capacitat assistencial o el tancament d'un centre, sense disposar de la preceptiva autorització administrativa i que no compleixin amb els requisits exigits en la normativa.

d) La negativa absoluta a facilitar informació o prestar col·laboració, o facilitar informació falsa a les autoritats o als seus agents.

e) L'incompliment reiterat dels requeriments específics formulats per les autoritats o els seus agents.

f) L'amenaça, represàlia o qualsevol altra manera de pressió sobre les autoritats o els seus agents.

g) La reincidència en la comissió de més d'una infracció greu en el termini de dos anys.

Article 56 Responsables

1. Són responsables de les infraccions les persones físiques o jurídiques que siguin autores de les conductes o omissions descrites en aquest títol.

2. La responsabilitat pot exigir-se també als subjectes que, sense tenir la consideració d'autors, tenen el deure de prevenir la infracció quan no han adoptat les mesures necessàries per evitar la comissió de la infracció.

3. Han de respondre també del pagament de la sanció les persones següents:

a) Els propietaris de l'establiment, siguin persones físiques o jurídiques, han de respondre solidàriament del pagament de les sancions derivades de les infraccions comeses pels seus empleats o dependents.

b) L'anunciant, l'empresari creador de la publicitat i l'empresari difusor de la publicitat han de respondre solidàriament del pagament de les sancions derivades d'infraccions previstes en aquesta llei en matèria de publicitat.

c) Els pares o tutors han de respondre solidàriament del pagament de les sancions derivades de les infraccions comeses per persones menors d'edat.

d) Els administradors de les persones jurídiques han de respondre subsidiàriament del pagament de les sancions derivades de les infraccions comeses per aquestes.

Article 57 Règim de sancions

1. A les infraccions establertes en aquest títol corresponen les sancions següents:

a) A les infraccions lleus, multa de fins a sis mil (6.000 euros) euros.

b) A les infraccions greus, multa d'entre sis mil un (6.001 euros) fins a seixanta mil (60.000 euros) euros.

c) A les infraccions molt greus, multa d'entre seixanta mil un (60.001 euros) fins a un milió (1.000.000 euros) euros.

2. La quantia de les multes s'ha de graduar tenint en compte els criteris de risc per a la salut, la gravetat de l'alteració sanitària produïda, el benefici il·lícit obtingut, la naturalesa dels perjudicis causats, el grau d'intencionalitat i la reiteració de la conducta infractora.

3. Es pot acordar com a sanció accessòria el comís de productes que poden causar risc per la salut.

4. A més de les sancions previstes per la comissió d'infraccions greus i molt greus, poden imposar-se les sancions següents:

a) En els casos d'especial gravetat i transcendència per a la salut pública o persistència de la infracció, l'òrgan competent pot acordar com a sanció complementària la suspensió de l'activitat de l'empresa, el servei o l'establiment fins a un màxim de cinc anys, o la clausura de centres, serveis, instal·lacions i establiments.

b) La suspensió o supressió de qualsevol ajuda o subvenció econòmica que el particular o l'entitat infractora hagi obtingut o sol·licitat a qualsevol de les administracions públiques de les Illes Balears.

Article 58 Prescripció d'infraccions i sancions

1. Les infraccions establertes en aquesta llei prescriuen:

- a) Les lleus a l'any
- b) Les greus als dos anys
- c) Les molt greus als tres anys

2. Les sancions imposades d'acord amb aquesta llei prescriuen:

- a) Les lleus a l'any
- b) Les greus als dos anys
- c) Les molt greus als tres anys

Article 59 Mesures cautelars de l'autoritat

No té caràcter de sanció al tancament o la suspensió provisional d'activitat dels establiments que no compten amb la preceptiva autorització o que no s'ajusten als termes o a les condicions amb què va ser concedida, fins que no s'hagin esmenat les deficiències o es compleixin els requisits exigibles en les normes d'aplicació.

Article 60 Competència per a la imposició de sancions

Reglamentàriament s'han de determinar els òrgans competents per imposar les sancions establertes en aquest títol.

Disposició adicional primera

El Govern de les Illes Balears pot actualitzar, mitjançant decret, les quantitats de les sancions fixades en aquesta llei.

Disposició adicional segona

1. En el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, el Govern de les Illes Balears ha d'aprovar el Pla d'actuacions sobre drogodependències de les Illes Balears.

2. En el termini de tres mesos des de l'aprovació del Pla d'actuacions sobre drogodependències de les Illes Balears, els consells insulars han d'aprovar els plans insulars sobre drogodependències prevists en aquesta llei.

3. En el termini de sis mesos des de l'aprovació dels plans insulars, els municipis han d'aprovar els respectius plans municipals prevists en aquesta llei.

Disposició addicional tercera

En el termini de tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, els consells insulars han de constituir les comissions insulars de coordinació, i la conselleria competent en matèria sanitària, la Comissió institucional en matèria de drogues de les Illes Balears.

Disposició addicional quarta

L'exercici de les funcions que s'atribueixen en la present llei a la conselleria competent en matèria de sanitat, pot desenvolupar-les directament o a través d'òrgans o ens que en depenguin, i se'ls pot atribuir la gestió de les actuacions en matèria de drogodependència i altres addicions regulades en la present llei.

Disposició transitòria

No serà d'aplicació l'establert a l'article 21.3 de la present llei a les zones dels edificis de les administracions públiques, dedicats a les activitats pròpies dels bars, cafeteries o restaurants, l'explotació de les quals hagi estat autoritzada mitjançant concessió vigent a l'entrada en vigor de la present llei.

Disposició derogatòria

Queden derogades totes aquelles disposicions d'igual o inferior rang que contradiguin aquesta llei.

Disposició final primera

S'autoritza el Govern de les Illes Balears perquè dicti les disposicions necessàries per al desplegament d'aquesta llei.

Disposició final segona

Aquesta llei entrarà en vigor en haver transcorregut dos mesos des de la seva publicació en el Butlletí Oficial de les Illes Balears.

Per tant, orden que tots els ciutadans guardin aquesta llei que els tribunals i les autoritats als quals pertorqui la facin guardar.

Palma, vint-i-nou d'abril de dos mil cinc.

EL PRESIDENT,
Jaume Matas Palou

La consellera de Salut i Consum,
Aina Maria Castillo Ferrer

— o —

CONSELLERIA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS

Num. 7851

Decret 42/2005, de 29 d'abril, pel qual es regula el trànsit de mercaderies al Port de Sant Antoni de Portmany.

El trànsit de mercaderies al port de Sant Antoni de Portmany durant la temporada turística ve regulat en el Decret 42/1995, de 6 d'abril (BOCAIB núm. 61 de 13 de maig de 1995).

No obstant això, des de l'any 1995 l'evolució del trànsit de mercaderies i l'augment de la demanda de l'esmentat trànsit per garantir el subministrament de mercaderies pel fet d'haver-se incrementat notablement l'activitat econòmica de l'illa d'Eivissa ha estat de tal envergadura que es fa necessari regular aquest trànsit durant tot l'any.

Per aquest motiu, ess fa necessari modificar el Decret que regula la càrrega, descàrrega i l'estacionament de vehicles destinats al transport de mercaderies a l'esmentat port, permetent-ne la càrrega i descàrrega durant tot l'any però comptabilitzant-lo amb el caràcter turístic del nucli del port de Sant Antoni de Portmany, evitant l'emmagatzemament de mercaderies vehicllades en el port i limitant l'horari d'estacionament temporal de vehicles destinats al transport de mercaderies a l'interior del port.

Por tot l'exposat, a proposta de la consellera d'Obres Públiques, Habitatge i Transports, previ informe de la Secretària General de la Conselleria d'Obres Públiques, Habitatge i Transports, havent-ho considerat pel Consell de Govern en sessió de dia 29 d'abril de 2005

DECRET

Article 1.

L'objecte d'aquest Decret és el de regular en allò que respecta exclusivament al Port de Sant Antoni de Portmany, el trànsit de mercaderies en les aigües del port, accessos terrestres, vies de circulació i serveis generals del port.

Article 2.

Amb caràcter general només s'autoritzarà l'atracada, càrrega i descàrrega de vaixells amb mercaderia rodada tipus roll on- roll off.

Article 3.

El desembarcament de les mercaderies rodades es realitzarà directament des de l'interior del vaixell fins a l'exterior del recinte portuari, sense manipulació, estacionament o emmagatzemament de mercaderies ni vehicles de tracció damunt les andanes o altres zones portuàries.

Article 4.

Queda prohibit l'embarcament o desembarcament de camions especials com els de tipus formigonera, cisternes de combustible, ciments i àrids en el període comprès entre l'1 de juliol i el 30 de setembre de cada any.

Article 5.

1. Els vehicles destinats al transport de mercaderies vehicllades ja sigui mitjançant plataformes (remolcs i semiremolcs), camions o camions articulats, podran estacionar-se dins la zona portuària en els estacionaments o superfícies habilitats per a ells, només durant les 2 hores anteriors a la sortida prevista per als vaixells en els quals hagin d'embarcar.

2. Queda prohibit estacionar plataformes (remolcs i semiremolcs) sense estar enganxades al corresponent vehicle o cap tractor.

Disposició addicional.

Se faculta la consellera d'Obres Públiques, Habitatge i Transports per a que procedeixi a l'aplicació, interpretació i desenvolupament d'aquest Decret.

Disposició derogatòria.

Queden derogades totes les disposicions d'igual o inferior rang que s'oposin a allò que preveu aquest Decret, i en particular, queda derogat el Decret 42/1995, de 6 d'abril, pel qual es regula el trànsit de mercaderies en el Port de Sant Antoni de Portmany en temporada turística. (BOCAIB núm. 61 de 13 de maig de 1995).

Disposició final.

El present Decret entrarà en vigor el dia següent de la seva publicació en el Butlletí Oficial de les Illes Balears.

Palma, 29 d'abril de 2005

EL PRESIDENT,
Jaume Matas Palou

**La consellera d'Obres Públiques
Habitatge i Transports,**
Margarita Cabrer González

— o —

CONSELLERIA DE TREBALL I FORMACIÓ

Num. 7856

Decret 43/2005, de 29 d'abril de cessament i nomenament d'un titular en representació de la Confederació Sindical de Comissions Obreres de les Illes Balears, del grup II del consell econòmic i social de les Illes Balears, regulat en la Llei 10/2000, de 30 de novembre (BOIB 09-12-2000).

L'article 42 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears disposa que el Consell Econòmic i Social de les Illes Balears (CES) és l'òrgan col·legiat de participació, d'estudi, de deliberació, d'assessorament i proposta en matèria econòmica i social.

La Llei 10/2000 desplega aquest òrgan estatutari, li atorga la qualitat d'òrgan de caràcter consultiu i en determina la composició en l'article 4. En aquest sentit formen part del Consell Econòmic i Social de les Illes Balears, un